

12. Kevadest, kui linu viimase munde, pardi jumma kollis foola ehk hobu reubla. hõbe, mis sinu kauaks sinna, ja, kuni ni kote läis fumet viititud ole. - te-
las kaheka mife vartu. -
13. Kõnel talul apas perenome spimeft
kinnisnorral kolm ovagu adloaga
üle pöllu. - Hoidis nõidumise eest. -
14. Kevadest, enne viindma minekut
kolm päeva, tagus peremees aida
pajarauda, peenis, ja viskas selle
mitja jalve, lähendufere, et mitja-
terad luugmad, rosked, ja kõivad
kui raudkõõpimad. -
15. Lühelus, et mani peremees tules küt-
ni karvni tules mitja oske, fuis
faatistõffa punnise taga aida, kuni
ni ta uufe lahti käänis. -
16. Kord leiti, kui kari spimeft võrda väl-
ja arsti; lauda uufe alt koonamuna.
(Mu dugu teada, et igakord u veinud
kari veel mitte kargalafõnise paemal
kõrjamaale minnas, oli näitu fuis kaa-
gaffõp alles lumi maas, fuis laste lo-
mi ainult õue peale,) mu dugu pi-
di fõstivõs kure naaber kinnud olema
kõiid tuli peremes leppufe veltja-
kimbuga ja hõrkas teda muhtle-
ma, kuni ta vingudes fealt
ära veeris. Oks mani loom lau-
dast tulles ka katvi jukkunud,

- fuis oks ka toppunud. Ka u kat-
tinud minu hõda muhelda kui
peremees. -
17. Stummekute u antud ualgi tervet
leiva pätte lige, kartes, et leiva
jann' arapkaub. -
18. Walget wifatu pandi punaft lün-
ga foola pööraya kaabitõte, fuis
kaha kütjett pitut melalli puru
juure. Wifati raamotu juhokufe
järele. (Kui da pöda raamatust wõti
jaadi pöda ma si kaa) -
19. Sammaspõlwikut ehk ka munda
muud naha harjust, õeruti
kui walget fuisma puru ehk pri-
giga. -
20. Hallinõu lähedal u lohibud ma-
gada, wanduda iga waljuste
kõneldas, armaty, et need kurgjad,
kes laewast maha kukudes fe-
lile oliwad lainud, ta kinni
wõtfemad, fõega et kal raban-
dus ehk minu hõda peale tuli. -
21. Kui das tulihõnda kautati, lah-
ti hõda lendes mõi da minemat, ni
et tema faha maa poole kaldus
mis lähendlas, et ta faagiga wõ-
matud õhi, fuis pidi wutu nuga
wõetama ja flili maa peale
wifutama; lendas ka faagita
faha õile poole, fuis pidi nuga
püsti maa se wifutama; kõlaga